

и мустаци въ края на 28-та година — станалъ прѣдмѣтъ за разговоръ мѣжду сестритѣ на Сопотския и Ка-лоферския манастири.

Отъ търговецъ на шаеци и „черковень пѣвецъ“ дяконъ Игнатий станалъ вътрѣшенъ човѣкъ на Сопотския „женски дворець“.

Сопотскій женски манастиръ игрá една отъ най-почтениитѣ роли въ живота на човѣка, който загина на турската бѣсилка за правда и свобода. Той, манастирътъ, служеше за скривалище на Левски въ най-опаснитѣ минути въ живота му.

Прѣзъ 1861 год. дошелъ отъ Нишъ въ Карлово дяконъ *Генадий*; докаралъ вълна и килими и прибралъ нужното количество гайтани и шаеци. Дяконитѣ *Генадий* и *Игнатий*, адютанти на святогорскитѣ търговци — исповѣдници, се запознали лично. Прѣди дохожданието на Генадий въ Карлово, тѣ кореспондирали помежду си по испращанието на стокитѣ. Адютанта на Хаджи Василъ запозналъ адютанта на арх. *Виктора* съ сестритѣ „во Христѣ“. Показалъ му природнитѣ хубости на „Гюпсата“, отвелъ го на Хисарскитѣ бани. Въ тия нѣколкодневни расходки въ околността на Карлово, адютантитѣ си разказвали единъ другиму болкитѣ на сърдцата си. Дяконъ *Игнатий* се е оплаквалъ отъ уйка си, че го е закалугерилъ съ измама, а дяконъ Генадий — отъ строгоститѣ и мръсното скъперничество на Арх. *Виктора*. *Дяволиятъ* като коза Генадий, прѣдложилъ на *скромниятъ* като мома Игнатий да се раскалугеритѣ, слѣдъ това да се оженикъ и запоикъ. Гина одобрила мисльта на Генадий и наченала да подкочоросва синътъ си скоро да се раскалугери.

Сестриникътъ нѣколко пхти категорически заявилъ на уйка си, че ако не испълни думата си, то той, Игнати, ще го вапустне, ще се раскалугери, ще се ожени и ще се запои. Хаджи Василъ се счелъ за оскърбенъ отъ